



## II NIEDZIELA ZWYKŁA • ROK B



## Czy wiesz, że...



### Ewangelia: J 1, 35-42

Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył Jezusa, rzekł: Oto Baranek Boży”. Dwaj uczniowie usłyszeli jak mówił, i poszli za Jezusem.

### Łaska powołania

Dwaj uczniowie Jana Chrzciciela spotkali na drodze swojego życia Jezusa Chrystusa. Chrystus zaprosił ich do siebie. Na koniec swego pobytu u Chrystusa oświadczyli jednocześnie: „Znaleźliśmy Mesjasza”. I poszli za Nim. Stali się Jego uczniami. Tak zrodziło się ich powołanie.

Czym jest właściwie powołanie? Jego zasadniczym elementem jest Boża Łaska, jest Jezusowe wezwanie: „Pójdź za mną”. „Nie wyście mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, abyście szli i owoc przynosili”. Nie wiemy kiedy i skąd przychodzi ale wiemy tyle, że jeśli przyjdzie, to wtedy czyni cuda.

Powołanie jest także rezultatem naszych osobistych poszukiwań, naszej osobistej

drogi, naszej refleksji nad sensem i celem życia ludzkiego. Często jest ono owocem naszego spotkania z Panem. Często bywa ciężko zapracowanym owocem, ale za to tym cenniejszym i piękniejszym, bo własnym, zrodzonym w chwilach wątpliwości, wahań i życiowych niepewności.

Przyjacielu! Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za łaskę powołania. Wszyscy musimy z nią współpracować, choć każdy według własnych możliwości. Módlmy się, by łaska powołania rzucona przez Boga w ludzkie serca nigdy nie zmarnowała się, ani nie zginęła, ale przyniosła zawsze obfite owoce.

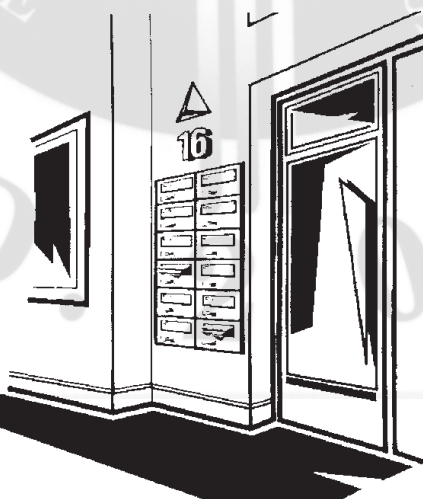
*Ks. Ireneusz*

**Damaszek** (gr. damaskos - szybki, czynny, zajęty). W NT zwłaszcza miejsce niezwykłego doświadczenia Szawła z Tarsu. U bram Damaszku Szaweł, zobaczył w widzeniu Chrystusa. Wizja ta zadecydowała o jego nawróceniu. Szaweł, który dotąd nienawidził chrześcijan, i ich prześladował, został uczniem Chrystusa, i na znak swego nawrócenia przybrał imię Paweł.

**Diakon** (gr. diakonos-sługa). Urząd służebny w Kościele zwany diakonatem, nadawany poprzez święcenia. W NT diakoni byli współpracownikami apostołów służącymi gminie (posługa stołu, opieka nad chorymi, wdowami i sierotami) oraz pomagającymi w nabożeństwach. Od IX w. W Kościele zachodnim diakonat był w zasadzie tylko jednym z świeceń przed kapłaństwem. Sobór Watykański II przywrócił urzędowi pierwotne znaczenie, powierzając mu zadania z zakresu służby liturgicznej, jak udzielania chrztu, Komunii św. i sakramentu chorych, kierowania nie eucharystycznymi nabożeństwami, asysta przy udzieleniu sakramentu małżeństwa, sprawowanie sakramentów, przewodniczenie potrzebom, nauka religii i głoszenie słowa Bożego. Diakonami mogą być mężczyźni żonaci.

**Gdzie  
mieszka  
Bóg?**

Nr 16 na skraju miasta,  
wszędzie jest cicho,  
wszędzie panuje porządek,  
wszędzie króluje obojętność.



**Gdzie  
mieszkasz  
ty?**

Mimo to mieszka tu Bóg,  
bo tu mieszkają ludzie,  
Bóg nie jest obojętny,  
Bóg nikogo nie pozostawia samego.



## TYDZIEŃ MODLITWY O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

„Niech będzie błogosławiony Bóg, który napełnił nas wszelkim błogosławieństwem w Chrystusie” (Ef 1, 3)

Wielu ludzi uważa, że rok 2000 nie jest rokiem zwykłym, jak każdy inny, lecz rokiem specjalnym. Chrześcijanie głoszą jego szczególne znaczenie ze względu na jedyny fakt w historii: narodzenie Zbawiciela świata, fakt, który nadał całej dalszej historii ludzkiej jej prawdziwy sens.

W podziw i czi kontemplujemy misterium przyjścia, w ludzkim ciele, naszego Boga i Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Jako chrześcijanie święcimy ten rok łaski wspólnie na różny sposób, stosownie do własnych tradycji. Niektórzy uważają go za rok jubileuszowy, w którym będą odpuszczone grzechy, także za czas pielgrzymowania czy innych oznak pokuty i odnowy duchowej. Rozważając dwa ubiegłe tysiące lat historii chrześcijaństwa, cieszymy się z daru łaski Bożej, lecz wyrażamy jednocześnie nasz żal ze względu na naszą odpowiedź, która nosi często cechę słabości i grzechu. Ufamy również, że w nowym tysiącleciu będziemy bardziej otwarci na tchnienie Ducha Świętego i wierni Chrystusowi, aby wszyscy poznali i czcili Jego święte imię.

Grupa chrześcijan z Bliskiego Wschodu, pochodząca z tej okolicy, gdzie Chrystus żył na co dzień i wypełniał swoje posłannictwo, wybrała jako podstawę Tygodnia Modlitw o Jedność w 2000 roku hymn, który otwiera List do Efezjan (Ef 1,3-14). Tekst ten mówi nam o cudownym planie Bożego zbawienia, którego podstawą jest Jezus Chrystus. Hymn zaprasza nas do oddania chwały Bogu. Składa się on z dziękczynień i uwielbień, błogosławiając Boga za rozliczne dary, którymi nas napełnił obficie w Chrystusie. Uczy on nas uwielbienia Trójcy Świętej za misterium zbawienia, za które dziękujemy, lecz w którym do uczest-

nictwa zostaliśmy również wezwani, bo ono dotyczy każdego człowieka.

Podczas tego roku powinniśmy ze szczególnym zapalem modlić się o jedność chrześcijan. Załączone w tej broszurze teksty zostały przygotowane, aby przyczynić się do tego. Dwa tysiąclecia historii chrześcijaństwa oglądały powstanie wśród uczniów Chrystusa głębokich i trwałych rozdźwięków, których skutki jeszcze dziś możemy stwierdzić. Natomiast poszukiwanie jedności wśród chrześcijan charakteryzuje ostatni wiek i zaangażowanie ekumeniczne Kościołów poczęło wydawać owoce, których w przeszłości trudno było się spodziewać. Dziś nie uważamy już siebie za nieprzyjaciół jedni drugich ani za obcych, lecz przeciwnie za braci i siostry w Chrystusie, za współtowarzyszy tej pielgrzymki, która nas prowadzi do Królestwa Bożego.

W czasie Tygodnia Modlitw dzień po dniu przywodzimy sobie na pamięć błogosławieństwa, w których uczestniczymy wspólnie jako chrześcijanie z naszymi braćmi i siostrami, a szczególnie to wszystko, cośmy odkryli dzięki ruchowi ekumenicznemu. Wspólnie będziemy dziękować. Mimo to chrześcijanie mają jeszcze wiele powodów do żalu i pokuty, gdy rozważają miłosierne błogosławieństwa Boże. Nasza odpowiedź wobec Boga była i nie raz jest oziębła i niepewna. Nie raz wobec naszych podziałów byliśmy pobłażliwi, obojętni, a nawet z nich dumni. Nawet po odkryciu, jak wiele posiadamy wspólnego, powstrzymywaliśmy się od wyciągnięcia wniosków i od działania wspólnie tego wszystkiego, co moglibyśmy razem dokonać. Teraz zaś zwracamy się ku przyszłości w nadziei, że nawrócenie jest możliwe, i że w trzecim tysiącleciu, podziały chrześcijan zostaną przezwyciężone i Ewangelia prawdziwie głoszona bardziej wiernie i przeżywana wspólnie.

## Święte znaki

### Kościół – powszechny sakrament zbawienia

W Piśmie Świętym znajdujemy bardzo liczne obrazy i figury powiązane między sobą; za ich pośrednictwem Objawienie mówi o niezgłębionej tajemnicy Kościoła. Obrazy wzięte ze Starego Testamentu są różnymi wariantami podstawowej idei, jaką jest idea „Ludu Bożego”. W Nowym Testamencie wszystkie te obrazy nabierają nowego znaczenia przez fakt, że Chrystus staje się „Głową” tego Ludu, który jest więc Jego Ciałem. Pierwsze miejsce zajmują obrazy „wzięte z życia pasterskiego, z rolnictwa, z budownictwa, także z życia rodzinnego i zaślubin”.

Kościół jest *owczarnią*, której jedyną i konieczną bramą jest Chrystus. Jest trzodą, której sam Bóg zapowiedział, że będzie jej pa-



sterzem, i której owce, chociaż rządzone przez pasterzy - ludzi, są jednak nieustannie prowadzone i karmione przez samego Chrystusa, Dobrego Pasterza i Księcia pasterzy, który oddał swoje życie za owce.

Kościół jest *połem uprawnym* lub „rolą Bożą” (1 Kor 3,9). Na tej roli rośnie stare drzewo oliwne, którego świętym korzeniem byli patriarchowie i na którym to drzewie dokonało się i dokona pojednanie Żydów i pogan. Rola ta jest uprawiana przez niebieskiego Rolnika jako winnica wybrana. Prawdziwym Krzewem winnym jest Chrystus, udzielający życia i wzrostu latoroślom, którymi my jesteśmy; za pośrednictwem Kościoła trwamy w Nim, i bez Niego nic nie możemy uczynić.

Bardzo często Kościół jest nazywany „*Bożą budowlą*” (1 Kor 3,9). Pan porównał siebie samego do kamienia odrzuconego przez budujących, który jednak stał się kamieniem węgielnym. Na tym fundamencie Apostołowie zbudowali Kościół; od tego fundamentu wziął on trwałość i spoistość.

Kościół, nazywany także „*górnym Jeruzalemem*” i „*naszą matką*” (Ga 4,26), jest przedstawiany jako niepokalana *oblubienica* niepokalanej Baranka, którą Chrystus „*umiłował... i wydał za nią samego siebie, aby ją uświęcić*” (Ef 5, 25-26), którą złączył ze sobą węzłem nierozdzielalnym i nieustannie ją „*żywi i pielęgnuje*” (Ef 5,29).

*Katechizm Kościoła Katolickiego*

# Piękno Szopek

Kraków - miasto związane z tysiącletnimi dziejami Polski, pełne wspaniałych zabytków i pamiątek narodowych, ma też bogate tradycje ludowe. Rozwinęły się tu i zachowały do naszych czasów zwyczaje dodające miastu wielu uroków i cech oryginalności. Co roku w grudniu organizowane są Konkursy szopek Kra-

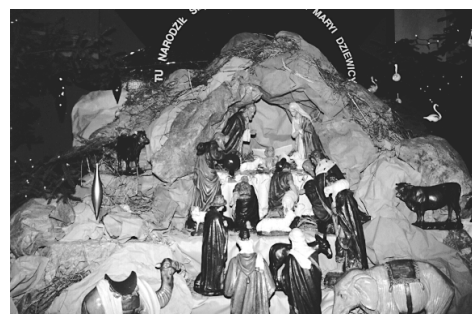
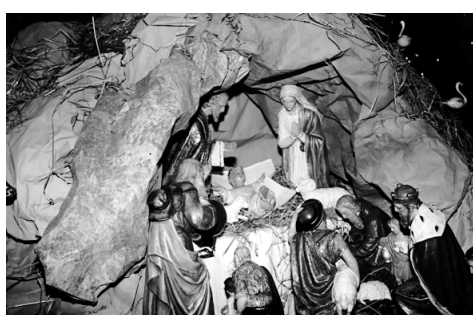
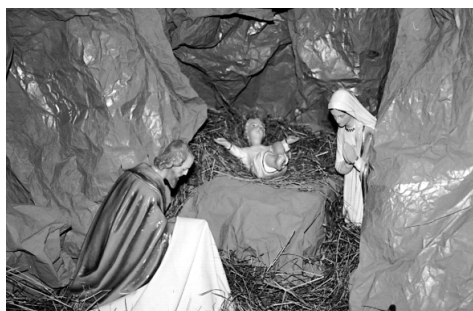
kowskich, cieszących się niezmiennie wielką popularnością. Za pierwowzór szopki uważa się misterium nocy betlejemskiej urządzone przez św. Franciszka z Asyżu w 1223 roku w skalnej grocie w Greccio. Święty za pozwoleniem papieża Honoriusza III zorganizował tam żywy obraz Narodzenia Pańskiego z pasterzami i zwierzętami, a sam gorąco przeżywał odprawioną wówczas Mszę św. Legenda głosi, że wiedziano na jego rękach Dzieciątko Jezus, w które święty wpatrywał się z wielką miłością.

Franciszkanie - duchowi synowie Biedaczyny z Asyżu ponieśli w świat zwyczaj urządzania szopek w Kościołach i wystawiania żywych obrazów-jasełek. Takie misteria Bożonarodzeniowe wystawiano w całej Europie Zachodniej, w Polsce, Czechach, na Ukrainie, i na Bałkanach.

Obok szopek ze statycznymi figurkami już w średniowieczu upowszechnił się zwyczaj budowania szopek z ruchomymi lalkami, które były rzeźbione w drewnie i ubierane w stroje. Ludowe szopki takie istniały w Polsce już w XIV i XV wieku.

W Radomiu jedną z najpiękniejszych szopek można podziwiać w kościele Ojców Bernardynów.

*Opr. Grzesiak Monika  
Dąbrowska Julia*



# INFORMACJE



1. Dziś w dużym kościele o godz. 17.00 odbędzie się Nabożeństwo Kołędowe.
2. W sobotę, 22 stycznia, przypada Uroczystość Św. Wincentego Pallotiego – założyciela Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego - Księża Pallotyńców. W tym roku obchodzimy 150. rocznicę Jego śmierci i 50-tą beatyfikacji. W sobotę Msze św. ku czci Świętego Wincentego Pallotiego jak w dni powszednie. Po Mszach Świętych możliwość ucałowania relikwii. Uroczystość ku czci Św. Wincentego Pallotiego będziemy obchodzić w przyszłą niedzielę, 23 stycznia. Homilie podczas wszystkich Mszy św. głosić będzie przedstawiciel Sekretariatu Misyjnego z Ząbek koło Warszawy.
3. Od 18 do 25 stycznia będziemy obchodzić Tydzień Modlitwy i Jedność chrześcijan. W naszym kościele spotykamy się w tych dniach na wspólnej ekumenicznej modlitwie o godz. 18.00.

## Porządek wizyty duszpasterskiej – codziennie od godz. 14.30

- 17.01. - ul. Sandomierska 24, 26, 28 i 30
- 18.01. - ul. P.C.K. 1, 3, 5, 7.
- 19.01. - ul. Grenadierów 7/9 – 8 i 10
- 21.01. - ul. Grenadierów 12, 14, 16

*Jeżeli ktoś został pominięty w czasie wizyty duszpasterskiej lub był nieobecny, a chciałby przyjąć księdza niech zgłosi się do zakrystii lub kancelarii parafialnej do czwartku włącznie. tych wszystkich odwiedzimy w piątek, 21 stycznia od godz. 15.00.*

## W minionym tygodniu

### Ochrzczeni zostali:

Anna Julia Kowalewska  
Szymon Marek Mucha



### Związek małżeński zawarli:

Monika Justyna Skibińska  
i Paweł Sylwester Adamczyk  
Iwona Małgorzata Wojewoda  
i Sławomir Wojciech Wasik

### Odeszli do Pana:

Marianna Wasilewska – 1. 65  
Władysław Kołodziejczyk – 1. 85  
Bronisława Badonierz – 1. 79

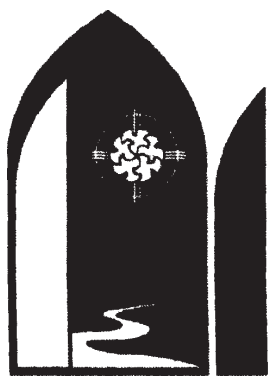
## ŻYCZENIA

W 5. rocznicę ślubu Katarzyny i Arkadiusza  
w 70. rocznicę urodzin Władysława,  
w 21. rocznicę urodzin Norberta,  
w 18. rocznicę urodzin Jarosława,  
w 18. rocznicę urodzin Jakuba,  
w 18. rocznicę urodzin Bartłomieja,  
w 1. rocznicę urodzin Wiktora  
Bożej opieki i pomocy Naj-  
świętszej Maryi Panny życzy

Redakcja



# Apel młodych Trzeciego Tysiąclecia



## APELE MŁODYCH III TYSIĄCLECIA

W Roku Jubileuszowym w naszym mieście w katedrze, każdego miesiąca odbywać się będą spotkania m ł o d z i e ż y t z w. „Apele Młodych Trzeciego Tysiąclecia”. Celem tych spotkań jest wspólna modlitwa i refleksja. Czuwając młodzi chcą świętować Rok Jubileuszowy tak, jak to przystało na chrześcijan razem z Chrystusem.

Pierwsze spotkanie odbyło się

7 stycznia 2000 r. o godz. 19.15. W Katedrze zgromadziło się dużo młodzieży z całego Radomia, jak również całe rodziny z dziećmi. Na początku młodzież śpiewała piosenki, które sprawiły że atmosfera znacznie się „ociepliła”, mimo iż było zimno. Wszyscy trzymali się za ręce i kołysali wyśpiewując: „Abba Ojczy”. Następnie ksiądz wygłosił krótką katechezę na temat Chrztu Świętego. Podkreślał, że poprzez Chrzest staliśmy się Dziećmi Bożymi i powinniśmy dziękować tym, którzy nas ochrzcili. Przez Łaskę Chrystusa stajemy się „żywymi kamieniami”. Następnie wszyscy zgromadzeni powtarzając za Biskupem odnowili przyrzeczenia chrzcielne wyrzekając się zła, szata-

na i wyznając swoją wiarę..

Poprzez umocnienie dłoni w wodzie święconej i uczynienie znaku Krzyża wszyscy przypomnieli sobie o przyjęciu chrztu i przynależności do Chrystusa, który odkupił nas przez swoją Mękę i Zmartwychwstanie. Każdy otrzymał zapaloną świecę na znak „światłości, która w ciemności świeci. Świeca symbolizowała, że jesteśmy „światłem świata...”. Każdy wyniósł światło świecy na zewnątrz, które miał wcielić do swojego życia, do życia rodzin, znajomych oraz do szkół.

Następne spotkanie odbędzie się 4 lutego 2000 r. o 19.15.

„Serdecznie zapraszamy”

Agata i Luiza



Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Monika Grzesiak.